

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede i længere Tid har der i ledende Landbofredse rejst sig Stemmer for Nødsfærdigheden af en Revision af Lov af 1ste April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme. Vel blev der ved Lov af 14de April 1893 om en forandret Affattelse af § 9 i Loven af 1887 paa et enkelt Omraade foretaget en ret gennemgribende Forandring i denne Lov, hvorved der tillige fandt betydelig Forhøjelse Sted af de ved samme bevilgede Beløb. Der er derhos gennem Bevillinger paa de aarlige Finanslove efterhaanden blevet stillet Midler til Raadighed til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget her i Landet ud over de Summer, der i dette Øjemed ere bevilgede ved de tvende foranstførte Love. Den aarlige Bevilling er efterhaanden vokset fra 200,000 Kr. i Genhold til Loven af 1ste April 1887 til 420,000 Kr. paa Finansloven for Finansaaaret 1900—1901, foruden at der ydes betydelige Tilskud paa andre Maader end den, der angives i Lovene af 1887 og 1893, men dog i samme Øjemed paa særskilte Konti paa de aarlige Finanslove.

Trods de forholdsvis betydelige Summer, der saaledes af Statskassen ofres til Fremme af de heromhandlede Formaal, har dog den stedse stigende Tilslutning til de Foranstaltninger, hvortil der hidtil er ydet Tilskud, i Forbindelse med Fremkomsten af nye og berettigede Krav om Støtte af senere opstaaede Foranstaltninger til Husdyrbrugets Fremme, fremkaldt Ønsket om forøgede Statsmidler. Den Omstændighed, at Statstilskudene efterhaanden i saa stort Omfang ere blevne bevilgede paa de aarlige Finanslove, har affødt en naturlig Trang til at faa en samlet Lovgivning af alle de herhenhørende Bestemmelser, og endelig har der ogsaa som Følge af de i Tidens Løb indhøste Erfaringer gjort sig Nødsfærdigheden om Ændringer i forskellige af de Bestemmelser vedrørende Formerne og Betingelserne, hvorunder Statens Tilskud hidtil er ydet.

§ Erkendelse af det ønskelige i, at Spørgsmaalet om en Revision af de heromhandlede Love optoges til indgaaende og sagkyndig Behandling særlig til Belysning af, ved hvilke Foranstaltninger Husdyravlen og Husdyrbruget, der spiller en saa stor Rolle for det danske Landbrug, bedst og hen-

sigtsmæssigst fremmes her i Landet, hvor flere Summer Staten i den Anledning bør tilskyde samt hvorledes disse Summer paa den mest formaalstjenlige Maade ville være at anvende, nedsatte Landbrugsministeriet under 5te Oktober 1899 en af delegerede fra de forskellige Landborepræsentationer bestaaende Kommission med den Op-gave, at forberede en Revision af Loven af 1ste April 1887, jfr. Lov af 14de April 1893.

Fra den saaledes nedsatte Kommission har Landbrugsministeriet under 19de Oktober d. A. modtaget den som Bilag vedføjede Betænkning, paa Grundlag af hvilken nærværende Lovforslag fremkommer.

Da Regeringen i Hovedtrækkene har kunnet slutte sig til de af Kommissionen fremsatte Forslag, fremtræder nærværende Lovforslag i det væsentlige enslydende med det af Kommissionen formulerede, i Betænkningen indeholdte Forslag. Paa det eneste Punkt — § 1 Nr. 4, Præmiering ved Statsstuer for Tyre — hvor der af et Mindretal var stillet et fra Flertallet afvigende Forslag, har man ment at burde acceptere Mindretallets Affattelse, og paa enkelte andre Punkter har man — væsentlig af finansielle Hensyn — maattet anse det for rettest at foretage nogle Forandringer i Kommissionsforslaget.

Idet man i øvrigt skal henvide til den vedføjede Kommissionsbetænkning, derunder ogsaa til de Bemærkninger, der ledsage Kommissionens Forslag, skal man her indskrænke sig til at gøre nærmere Rede for de Ændringer, man har ment at burde foretage i det af Kommissionen stillede Forslag.

Til § 1 A. Nr. 4, jfr. § 7.

Tilskudet til Statsstuer for Tyre andrager for Tiden 65,000 Kr. aarligt; Kommissionens Flertal har foreslaaet dette Beløb forhøjet til 100,000 Kr., medens et Mindretal har anset et Beløb af 75,000 Kr. til Anvendelse i nævnte Øjemed for tilstrækkeligt.

Regeringen har som ovenfor bemærket ment at burde acceptere Mindretallets Indstilling. Som af Mindretallet fremhævet kunde det i Øjeblikket til Raadighed værende Beløb maasse i og for sig anses for tilstrækkeligt, men naar man dog nu foreslaar Be-